

маркъ притурга, че таквази декларация не е нъщо и нечuto и невидено.

Първий руский пълномощникъ казва, че Лордъ Салисбюри е повторилъ мисъльта на руското правителство, като е казалъ, че английското правителство ще настоява да се испълният съглашенията, които то е подписало. Като напомнюва забължката на Князя Бисмарка въ прѣдидущето засѣдание, Н. Свѣтлость казва, че прѣложението би могло да се раздѣли на двѣ и първата му половина да се подложи тутакси на гласоподаване. Споредъ рускитѣ пълномощници това прѣложение е необходимо за достолѣтието на Конгреса.

Прѣдсѣдателя е съгласенъ да се пристани къмъ гласоподаване за първата половина отдѣлно и казва, че като германски пълномощникъ той е наклоненъ да приеме и втората половина, ако и другите сили сподѣлятъ това мнѣние. На австро-италианската редакция той гледа като на повече практическа и мисли, че думитѣ : „тържественъ и задължителенъ“ исказватъ твърдѣ очевидна мисъль и че по тая причина тий можтъ да се отхвърлятъ.

Князъ Горчаковъ не се съгласява да приеме това последното измѣнение и повторя, че достолѣтието на събранието трѣба да се искаше по най положителенъ начинъ.

Графъ Шуваловъ мисли, че върху основата на мисъльта нѣма никакво разногласие. Графъ Андради и Князъ Бисмаркъ единакво припознаватъ, че дадената отъ Конгреса на трактата санкция е „тържественна и задължителна“. Лордъ Салисбюри заявява, че подписа на Англия заключава въ себе си сѫщото задължение — задълженето за всепѣтното испълнение на съглашенията. Това като е тый, то Н. Прѣвъсходителство не може да си обясни, защо Конгреса се колебае да употреби думитѣ, които правятъ мисъльта му по очевидна. За примирение на видимото разногласие Графъ Шуваловъ прѣлага следующата редакция :

„Високитѣ подписуващи страни като даватъ на съглашенията на Берлинския трактатъ тържественна и задължителна санкция, считатъ всичкитѣ членове на настоящий актъ за съединение на таквази съглашения, върху испълнението на които се задължаватъ да бдятъ и да надзираватъ“.

Кара-Теодори паша напомнюва своите забължки върху този прѣдметъ. Портата гледа на своя подписъ като на задължение и се счита за непрѣмѣнно обязана да испълни задължението.